

bestidere til Gode. Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds med Hensyn til de Kursus, som her tilraades oprettede for disse 1,800 Rd., antydede, at det vilde være rigtigst, at der afslagedes en Prøve, saa kan jeg dog ikke ganske være enig med det ærede Medlem deri; thi dersom der skulde afslægges en Prøve, saa maatte disse Kursus være noget mere omfattende og mere fyldige, end det kan ventes, at de ville kunne blive for en saa ringe Sum, som jo skal fordeles paa fire forskjellige Grene. Den ærede Ordfører kom atter idag tilbage paa en Forhøielse af Betalingen for Undervisningen ved Landbohøiiskolen. Jeg tror, at det her er et meget uheldigt valgt Sted til at søge en saadan Forhøielse i Betalingen for Undervisningen; thi jeg tror, at den Del af de Mænd, som studere der, som have Naad dertil, eller som man tror at kunne ramme derved, ere saa faa, at det i det Hele vil være overordentlig uheldigt, hvis man gjør det, fordi man derved kommer til at lægge et stærkt Tryk paa et mange Gange større Antal Fornuende. Jeg skal saaledes nævne, at de, der studere Beterinærvidenskab, i Reglen ere usformuende Folk; thi Dyrlægestillingen er virkelig ikke saaledes, at Folk, der have Formue, frittes til at slaa ind paa den Vej. Det Samme er Tilfældet med Gartnere, for en stor Del ogsaa med Forstmænd og ligeledes med Landmænd; det er kun enkelte Forstmænd og enkelte Landmænd, der kunne siges at have Naad til at yde Mere i Betaling for deres Undervisning, end det, de allerede udrede. Det forekommer mig, at det, hvis man kunde indvinde høist 1,000 Rd. paa denne Maade, dog vilde være en uheldig Maade at indvinde dem paa, og jeg er overbevist om, at man derved vilde gjøre langt mere Skade, end man vilde høste Gavn deraf. Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at anbefale det her omhandlede Forslag under Nr. 27 til det høie Things Beloville.

B. Holm: Jeg skal kun tillade mig at fremsætte et Par Ord om et enkelt Punkt, nemlig angaaende Endringsforslagene under Nr. 28 og 29, som gaa ud paa at give Husflidssekskabet en Forhøielse af 1,000 eller 500 Rd. Man vil se, at Flertallet ikke anser det for rigtigst at bevilge Mere end 500 Rd., ligesom det ogsaa vil, at disse 500 Rd. skulle bruges i et vist Diemed. Jeg saae efter i Betænkningen for at finde en Begrundelse for Flertallets Stilling, men fandt ingen der, og som en Følge deraf var jeg henvist til at høre efter, hvad den ærede Ordfører udtalte. Han sagde, at Flertallets Hovedgrund var den, at det fandt, at Husflidssekskabet endnu var i sin Borden, at det endnu ikke var kommet saa vidt, at man kunde se, i hvilken Retning det vilde gaa. Jeg har derfor fundet mig foranlediget til at tage Ordet, da jeg saar dette Sekskab temmelig nær og som en Følge deraf kan finde mig noget berettiget

til at udtale mig om, i hvilken Retning det agter at gaa. Den ærede Ordfører mente, at man først skulde se, om det ikke var Snurrepiberier — jeg husker ikke hans Udtryk — man der agtede at støtte; men jeg kan sige, at dette ikke er Tilfældet. Bestyrelsen for Husflidssekskabet gaar stadig ud paa, saa vidt muligt, at søge at fremme virkelig Husflid, og den gaar ud fra, at det ikke længere kan kaldes Husflid, saa snart man gaar uden for, hvad der efter dets Mening virkelig er Husflid. Som Grund for, at det har henvendt sig til Staten, har det anført, at man, til Trods for, at enkelte Personer have opoffret ikke Ubetydeligt, dog ikke kan faae de forskjellige Frembringelser at se, da de Midler, der staa til Sekskabets Raadighed, ikke ere tilstrækkelige, og det har derfor, ligesom saa mange Andre i lignende Tilfælde, været tvunget til at henvende sig til Statskassen. Den ærede Ordfører ankede over Præmiesystemet. Jeg vil dertil sige, at hvis alle Mennesker vare saa gode, som de burde være, skulde man aldrig have noget Præmiesystem; men man har set, hvorledes den Omstændighed, at man har udsat Præmier f. Ex. for Hingste, har bevirket, at mange Mænd have lagt Vægt paa at kunne fremskille de bedste Hingste. Det Samme vil ske her, idet Mange, som maaske ikke tidligere have interesseret sig saa meget for Kunstflid, ville, naar der bliver stillet Præmier i Udfigt, fremskille saadanne Forsøg af Ugrjerrighed, hvilket atter vil kunne have til Følge, at Andre ville følge efter, saaledes at der derved vil kunne stiftes en Del Gavn. Da det kun er smaa Summer, der her er Tale om, skal man ikke negte dem, naar mange Mænd her i Landet derved tro at kunne fremme Husfliden. Om det er rigtigst at dele disse Summer i to Dele, nemlig saaledes, at de 500 Rd. skulle anvendes i det nævnte bestemte Diemed, skal jeg ikke negte Muligheden af. Det er vist, at dobbelt saa mange Mennesker, som der kunde antages, have ansøgt om at faae Undervisning, og det er derfor muligtvis rigtigst, at Summen bliver delt i to Dele. Hvis Husfliden og det Formaal, Sekskabet har sat sig, virkelig skal fremmes, er det absolut nødvendigt, at Staten maa træde til med en lille Sum. Jeg har fundet mig foranlediget til at oplyse Thinget om den Retning, i hvilken Husflidssekskabet agter at gaa frem, for at ikke nogle Medlemmer paa Grund af den ærede Ordførers Uttringer og Tvivl om dets Hensigter maaske skulde lade sig forlede til at stemme med Flertallet. Jeg skal altsaa anbefale det ærede Thing at vedtage det Forslag, der er fremsat af den ærede Indenrigsminister. Maaske man da til 3die Behandling kan dele Summen saaledes, at man derved kan efterkomme Udvalgets Flertals Ønske.

Dinesen: Den plastiske Udflykning af Christiansborg Slotskirke, hvorom der er Tale, er en simpel Forfættelse af, hvad man i de sidste